

hertil var den, at Spørgsmaalet om det store Havneanlæg paa St. Thomas nødvendigvis maatte være bestemmende for den Maade, hvorpaa man i det enkelte vilde revidere de to Løve om Gendarmeriet og om Toldafgifterne paa St. Thomas. Nu gik det jo saaledes med det store St. Thomas Projekt, at nogen endelig Afgørelse fandt ikke Sted før i Efteraaret 1912, idet det da først viste sig, at Koncessionssøgerne ikke ønskede at benytte sig af den dem tilbudte Koncession, men vilde fremme Havneanlægget efter en noget mindre Maalestok end oprindeligt planlagt, og saaledes at det skete uden Benyttelse af Koncessionen. Men først da det var afgjort, at der vilde blive et større Anlæg paa St. Thomas, og i hvilket Omfang dette omtrent vilde blive, kunde Overvejelserne med Hensyn til Lovforslagene om Gendarmerikorpset og om Told- og Skibsafgifterne paa St. Thomas tages op. Det er klart, at Havneanlægget ved St. Thomas vil kalde en ret betydelig fremmed Arbejdsstyrke til Øen. Det er ogsaa klart, at dette vil kunne volde betydelige politimæssige Vanskeligheder og mulige Ordensforstyrrelser, thi det maa jo erindres, at det her drejer sig om en Negerbefolkning, som ikke altid optræder med fuld Ro og Orden. Jeg mener derfor, at hvis Havneprojektet bliver til Virkelighed, vil det være nødvendigt at have en noget større Politistyrke. Loven om Toldafgifter vilde jo, hvis det i Fjor vedtagne Lovforslag om Koncession til Anlæg af Havnen var blevet til Virkelighed, være blevet omkalfatret fra Grunden af, idet saa al Told vilde være bortfaldet paa St. Thomas og St. Jan, da Øerne vilde være blevet gjort til Frihavns-territorium, og den Hovedindtægt, som Øerne hidtil har haft af Tolden, da maatte være overført paa andre Skatteobjekter — vi tænkte den Gang særlig paa en Afgift af Formue og Indtægt og af faste Ejendomme. Alt dette maatte falde bort, da det viste sig, at vedkommende ikke vilde benytte sig af Koncessionen. Saa begyndte Forhandlingerne mellem Finansministeren og Guvernementet og mellem Guvernementet og Kolonialraadene, og det er jo et noget vanskeligt og tungt Apparat at arbejde med. Derfor er jeg først nu naaet til at kunne fremsætte Lovforslagene. Jeg har dog ment at maatte fremsætte dem i denne Samling; Revisionsbestemmelsen nøder mig dertil.

Jeg skal kun ledsage Lovforslagene med ganske faa Bemærkninger. Hvad angaar Lovforslaget om Told- og Skibs-

afgifter paa St. Thomas, saa har ogsaa under Loven af 1906 den ældre Anordning af 23. Oktober 1885 gaaet jævnsides med den bestaaende Toldlov, og i dette Lovforslag er der ligesom i det foregaaende kun optaget saadanne Bestemmelser angaaende Tolden, som det af Hensyn til denne Indtægts Vigtighed for Balancen paa Øernes Budget skønnes rigtigst, at Kongerigets Lovgivning fastsætter, medens man har villet holde Vejen aaben for Fastsættelsen af Regler om Skibsafgiften samtidig med de mere detaillerede Regler. Det er ganske i Overensstemmelse med de Principper, der blev fulgt i 1906. Efter Lovforslaget opretholdes den bestaaende Værdiafgift af 6 pCt., Udførselstolden paa Sukker, Rom og Melasse ophæves, og Antallet af Varer, der indgaar toldfrit, udvides, navnlig ud fra det Synspunkt, at forskellige Raastoffer kan indgaa uden Told, hvad der kan være af Betydning for de Virksomheder, vi haaber skal vokse op paa St. Thomas, naar Havneanlægget er udført; jeg skal nævne f. Eks., at Brændselolie efter Lovforslaget kan indføres toldfrit. Adgangen for Administrationen til at tilstaa forskellige Lempelser udvides i Hensyn til den allerede gældende Praksis og i Analogi med de Regler, der er fastslaaede ved vor sidste Toldlovsrevision af 1908.

Det andet Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov om Gendarmerikorpset i Dansk Vestindien. Heller ikke dette Lovforslag indeholder store Ændringer i det bestaaende, men dog større end det af mig sidst omtalte. Hovedforandringen er, at Gendarmerikorpset foreslaas forøget med 10 Gendarmere, og det er ganske særlig under Hensyn til Havneanlægget paa St. Thomas og den Nødvendighed, dette skaber for at forøge Ordenskorpset paa Øen. For nu ikke at faa en for stor Forøgelse af Omkostningen ved Gendarmeriet, naar Styrken skal forøges med 10 Mand, foreslaas det til gengæld at reducere Underofficerskorpset fra 9, nemlig 4 Oversergenter og 5 Sergenter, til 6, nemlig 1 Stabssergent, 1 Oversergent og 4 Sergenter. Det mener man at kunne gøre, naar man samtidig giver Adgang til at udnævne indtil 5 Korporaler og 6 Underkorporaler, medens man nu har 4 Korporaler og 4 Underkorporaler; det er en langt billigere Foranstaltning, og man mener at kunne klare sig dermed. Officerernes Antal foreslaas uforandret, kun at Lønningen for alle 3 Premierløjtnanter bliver sat ens, nemlig 6000 Fr.; nu er den for de 2 6000 Fr., for den ene 5000 Fr.,